

ІСТОРИЯ НЕ ЗНАЄ СЛОВА "ПІЗНО"

ПОМИЛКУ ВИЗНАЛИ

Алла АКСЬОНОВА

Наприкінці 2008 року керівництво та працівники ЧАЕС вшанували своїх героїв, колишніх енергетиків-атомників, які з перших годин аварії разом із пожежниками рятували людство від смертельної небезпеки

Приводом для згаданих урочистостей став Указ Президента України "Про відзначення державними нагородами України з нагоди Дня вшанування учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС". Проте, дана подія, як повідомляє "Славутич-портал", відрізнялася від аналогічних певними особливостями. Зокрема, виняткової теплоти до звичної урочистості заходу додало поіменне вшанування героїв-ліквідаторів та вручення високих державних нагород.

"ГІРКИЙ ПРИСМАК" ПОДВИГУ

Зазвичай, коли мова заходить про героїчну спробу ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС, ми традиційно згадуємо пожежників, які не дали поширитися пожежі, що спалахнула після вибуху на четвертому блоці на сусідній блок. Безумовно, вони герої, і навряд чи хтось буде це заперечувати. Однак поряд із ними, з перших годин трагедії на локалізацію аварії кинувся її увесь персонал четвертого енергоблока, що працював у ту ніч. Розуміючи краще, ніж хто інший, увесь ризик для життя, працівники залишилися на своїх робочих місцях та зосередили свій професійний досвід і вміння на приборканні розвитку аварії. Це продовжувалось і в наступні дні й місяці, оскільки, крім гасіння пожежі, хтось мав виконувати сотні необхідних та невідкладних робіт, без яких не було б після-аварійних пусків блоків, а, відтак і після-аварійних кіловат. Звичайно, їх героїзм та мужність також ніхто не заперечує.

Імена тих, кого через смертельну дозу опромінення вже немає серед нас, увічнені на холодних чорних гранітних плитах меморіалу пам'яті героїв-чорно-

політики. Тодішньому уряду треба було або визнати серйозні недоробки та прорахунки радянської науки в галузі атомної енергетики, або звалити всю

Історія не знає слова "пізно". За мужність, самовідданість, високий професіоналізм, виявлені під час ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи орденом "За мужність" III ступеня нагороджені ряд працівників ЧАЕС, що отримали смертельну дозу опромінення, виконуючи роботу з локалізації аварії в перші години після її виникнення. Посмертно.

АКИМОВ Олександр Федорович – начальник зміни блока
БАРАНОВ Анатолій Іванович – старший черговий електромонтер
БРАЖНИК В'ячеслав Степанович – машиніст парової турбіни турбінного цеху
ВЕРШИНІН Юрій Анатолійович – машиніст-обхідник турбінного устаткування турбінного цеху
ДЕГТЯРЕНКО Віктор Михайлович – черговий оператор реакторного цеху
КОНОВАЛ Юрій Іванович – черговий електромонтер електричного цеху
КУДРЯВЦЕВ Олександр Геннадійович – старший інженер реакторного цеху
НОВИК Олександр Васильович – машиніст-обхідник турбінного устаткування турбінного цеху
ПЕРЕВОЗЧЕНКО Валерій Іванович – начальник зміни реакторного цеху
ПЕРЧУК Костянтин Григорович – старший машиніст турбінного устаткування турбінного цеху
ПРОСКУРЯКОВ Віктор Васильович – старший інженер реакторного цеху
ТОПТУНОВ Леонід Федорович – старший інженер реакторного цеху
ХОДЕМЧУК Валерій Ілліч – старший оператор реакторного цеху
ШАПОВАЛОВ Анатолій Іванович – старший черговий електромонтер електричного цеху

бильців у місті Славутич, на алеї пам'яті промислового майданчика ЧАЕС, у музейних експозиціях, книгах Пам'яті. Проте мало хто з наших громадян знає, що всі вони представники колишнього персоналу четвертого енергоблока ЧАЕС. Чому? Це вже наслідки колишньої

провину за аварію на персонал енергоблока. Вибрали, природно, друге. "Нас усіх немовби прирєкли бути винними, – зауважив на урочистостях колишній начальник електрощитової, учасник ліквідації наслідків аварії, нині пенсіонер Андрій Бондар. – З цим дуже важко жити".

бильської АЕС). Крім них, деякі фахівці станції нагороджені грамотами МНС України, Київської обласної державної адміністрації за виконання заходів щодо стабілізації нестабільних конструкцій.

– Для нас це має величезне значення, – підкреслив у вітальному виступі генеральний директор ЧАЕС Ігор Грамоткін, – особливо у світлі тих завдань, які нашому колективі доведеться розв'язати в 2009 році. Нам необхідно створити умови для повного звільнення блока № 3 від відпрацьованого ядерного палива, що є обов'язковою передумовою початку робіт із будівництва ПБК і початку етапу остаточного закриття й консервування блока № 3. Ми повинні завершити заходи щодо будівництва і введення в експлуатацію об'єктів інфраструктури. Крім цього, на наших плечах закінчення проектних робіт та будівництво нового безпечного конфайнменту. У числі найважливіших завдань – закінчення розробки проекту й одержання дозволу на будівництво СВЯП-2, а також виконання заходів щодо підвищення безпеки СВЯП-1; розробка "Проекту етапу остаточного закриття і консервування блоків ЧАЕС" та стратегії розвитку промислового майданчика ДСП ЧАЕС. Крім того, ми повинні продовжити розпочате нами в 2008 році, а саме виведення зі складу ДСП ЧАЕС підрозділів із непрофільними функціями та створення на їхній базі самостійних підприємств. Я впевнений, що колектив ЧАЕС справиться з усім, що заплановано.

З перших годин трагедії на локалізацію аварії кинувся весь персонал четвертого енергоблока, що працював у ту ніч